

zda není opakovací pistole italského původu, tedy systému zde nevšedního, kterou v bytě svých rodičů na stůl položil, nabita a nevybídli otce k opatrnosti, když tento pistolí v jeho přítomnosti do rukou vzal a neopatrně s ní zacházel. Ovšem stávi se rozsudek, vycházející ze zjištění, že obžalovaný pokládal pistolí za nenabitou, poněvadž magacínek s náboji uschován byl ve zvláštní schránce koženého pouzdra na pistolí, na stanovisko, že obžalovaný mohl pokládati d ů v o d n ě pistolí za nenabitou. Avšak okolnost ta vylučuje toliko, by opomenutí obžalovaného podřaděno bylo speciálnímu ustanovení § 373 tr. zák., nikoli však, aby nebylo podřaděno všeobecnému ustanovení § 335 tr. zák., dle něhož bylo nebezpečí neopatrností pachatelovou přivoděno nebo zvýšeno. Smrtelný výsledek, nastavší v tomto případě, dokazuje bezpečně, že okolnost, pro kterou dle zjištění soudu obžalovaný pokládal pistolí za nenabitou, neposkytovala spolehlivé záruky pro tuto domněnku a že nesprávným jest proto názor rozsudku, že obžalovaný mohl d ů v o d n ě pokládati pistolí za nenabitou. Je-li však tomu tak, dlužno shledati neopatrnost dle § 335 tr. zák. trestuhodnou a spolu s vlastní neopatrností Antonína K. staršího smrt tohoto přivodivší v tom, že obžalovaný, nepřesvědčiv se dříve spolehlivě o skutečném stavu zbraně, tuto prostě na stůl položil, kde osobám neopatrným, neb spoléhajícím se na opatrnost obžalovaného stala se přístupnou, a otce svého ani k opatrnosti nevybídli. Dle toho jest výrok osvobozující obžalovaného od obžaloby protizákonným.

Čís. 585.

Podlouný vývoz předmětů potřeby do ciziny (zákon ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n.).

Pojem spolupachatelství na podlouném vývozu nevyžaduje, by byla společnou činnost pachatelů i ohledně oněch činů, jimiž se vyvážené předměty pro vývoz opatřují, pokud se týče po vývozu zpeněžení.

Obecnou cenou (§ 6 cit. zák.) jest tržní cena, obvyklá v době a místě, kdy a kde byl čin spáchán.

(Rozh. ze dne 4. října 1921, Kr I 452/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 18. února 1921, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem nedokonaného podlouného vývozu dle § 8 tr. z. a § 2 lit. b) zákona ze dne 18. března 1920, č. 188 sb. z. a n.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost dovolává se zmatečného důvodu § 281 čís. 10 tr. ř. a dovozuje, že trestný čin, o nějž tu jde, zakládá pouze skutkovou podstatu přestupku dle § 2 čís. 1 lit. a) zákona ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n., neboť 1. stěžovatelé nejednali ve vědomém spolupůsobení, byť byli přistiženi společně a byť oněch 600 vajec, o nějž jde, bylo pro nedostatek

jiné schránky v jednom koši, který nosili oba střídavě; vždyť prý každý z obou stěžovatelů byl vlastníkem jen 300 vajec, každý je koupil na svůj účet, každý je chtěl prodati na vlastní účet, každý prý je proto zodpovědným pouze za podloudný vývoz 300 vajec, jichž cena 500 Kč nedosahuje.

2. Dle § 6 zmíněného zákona zjišťuje se cena vyvážených věcí podle cen maximálních, a, není-li jich, podle obecné hodnoty věci; směrná cena vajec činila v době činu 80 h; okolnost, v trestním oznámení uvedená, že tehdy bylo placeno 102—105 Kč za kopy, nemůže mít vlivu na zjištění ceny, poněvadž tento peníz nesouhlasí ani se směrnou cenou ani neodpovídá obecné hodnotě vajec. Dlužno prý přihlížeti k tomu, že cen takových za vejce mohlo býti docíleno pouze na hranici, kde byla právě příležitost k tomu, by vejce byla dopravena do cizozemsku a tam prodávána draže. Obecná hodnota vajec je prý vlastně ještě nižší než cena směrná, což vyplývá z okolnosti, že finanční stráž docílila prodejem zabavených 600 vajec jen 240 Kč. Než napadený rozsudečný výrok, jež s důvody považovati dlužno za jeden celek částí, vzájemně se doplňujících, zjišťuje, že stěžovatelé ve vědomém obaplném spolupůsobení předsevzali činy, vedoucí ke skutečnému vykonání činu, dopravy 600 vajec v ceně 500 Kč převyšující do cizozemsku; ovšem nalézací soud tento svůj výrok odůvodňuje pouze poukazem na doznání obžalovaných, na oznámení a na výpověď svědka J.; přesnějšího odůvodnění nebylo však ani dle § 270 čís. 5 tr. ř. (v novém znění) třeba, když obžalovaní ani spolupachatelství ani cenu nebrali v pochybnost, doznávajíce, že vejce koupili po 98 K za kopy a udali, že se pokusili o vývoz vajec. Nedbajíc těchto zjištění nevychází stížnost bezvýhradně ze skutkového děje, zjištěného nalézacím soudem. Avšak i jinak jsou vývody stížnosti bezdůvodny. Spolupachatelství při podloudném vývozu nevyžaduje společného úmyslu a společné činnosti pachatelů i ohledně oněch činů, jimiž se opatřují předměty, jichž se trestný skutek dotýká, anebo jimiž tyto předměty se zpeněžují po vývozu. Je proto lhostejno, či majetkem vejce byly, kdo je koupil a kdo je měl v cizozemsku prodati. Stačí, stala-li se doprava pokud se týče pokus dopravy společnou činností stěžovatelů, což nalézací soud výslovně zjišťuje a sama stížnost připouští, uvádějíc, že stěžovatelé šli společně a nosili vejce, že si tedy při trestné činnosti, nedovolené dopravě předmětů potřeby do cizozemsku, ve smyslu § 5 tr. zák. navzájem pomáhali. Směrné ceny nejsou totožny s cenami maximálními. Že by v době činu byly ceny maximální pro vejce, ani stížnost netvrdí. Cenu vyvážených věcí bylo proto dle § 6 zmíněného zákona zjišťovati dle obecné hodnoty vajec. Obecná cena (t. j. zjištěná hodnota, § 304 obč. zák.) věci jest dle § 305 obč. zák. cena, jíž se věc odhaduje podle užitku, který poskytuje obyčejně a všeobecně vzhledem k době a místu. Výrazem tohoto odhadu jsou tržní ceny, obvyklé v ten který čas, na tom kterém místě. Příčiny výše těchto cen jsou lhostejny, prohlásil-li tyto ceny sám zákon pro rozsah své platnosti směrodatnými, a lhostejna jest též výše výtěžku, docíleného při veřejném prodeji těchto věcí úřadem; výtěžek takového úředního prodeje jest pravidelně nižší skutečné hodnoty, pokud se týče obecné ceny. Správně tedy zjistil nalézací soud obecnou cenu vajec, přihlížeje k trestnímu oznámení, v kterém se uvádí, že se, což stížnost sama připouští, prodávala vejce v místě, jež je nejbližší místu činu, po 102 až 105 Kč za kopy, a k udání stěžovatelů, že koupili vejce po 98 Kč za kopy.